

MODALITĂȚI DE IMPLICARE A PĂRINȚILOR ÎN VIAȚA ȘCOLII

PROF. ÎNV.PRIMAR BÂRLEA CORNELIA,
COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICA
„CARMEN SYLVA” PETROȘANI

Este esențial ca legătura dintre părinte și școală să aibă la bază încrederea reciprocă. Pentru a realiza un parteneriat eficient cu părinții, cadrele didactice responsabile trebuie să urmărească să învețe de la părinți despre copiii acestora și să ofere părinților informațiile și resursele necesare în vederea eficientizării procesului educațional.

Instrumente de comunicare cu familia pe parcursul anului școlar: programarea întâlnirilor cu părinții, consultații cu părinții, chestionar pentru părinți.

De asemenea, pentru a stimula implicarea părinților în procesul de monitorizare a educației elevilor, se pot organiza seri ale părinților sau zile de evaluare care implică atât cadrele didactice, cât și părinții și elevii, și în cadrul cărora au loc discuții despre progresul elevilor și se stabilesc obiectivele de urmat.

Modalități prin care părinții pot fi implicați în mod efectiv în viața școlară a copilului lor:

1. Rapoarte scrise către părinți- constituie o modalitate importantă de comunicare cu părinții, oferind acestora informații specifice cu privire la progresul copiilor și indicând domeniile în care aceștia au nevoie de sprijin suplimentar.

2. Carnetul de mesaje- poate fi un instrument folosit zilnic pentru a transmite informația de la cadrul didactic responsabil către părinți și viceversa. Poate fi utilizat pentru a transmite informații cu privire la: teme; evenimente speciale organizate de școală; lucruri bune pe care le-a făcut copilul; preocupări sau întrebări.Cadrul didactic responsabil și părintele ar trebui să semneze paginile, pentru a semnală că au citit mesajele.

3. Participarea la evenimentele școlare

Părinții asistă la serbări și concerte școlare, piese de teatru sau alte evenimente similare.

4. Voluntari pentru activitățile din școală

Părinții vin la școală să ajute, de exemplu să-i ajute pe copii să citească, să ajute în timpul orelor de curs, să amenajeze clasa etc.

5. Servicii pentru comunitate

Școlile își pot extinde serviciile (asigurând săli sau alte facilități sau suplimentând orele de activitate) pentru grupuri provenind din comunitate, organizând activități comunitare sau facilitând servicii sociale în parteneriat cu ONG-uri și/sau instituții.

MODALITĂȚI DE CUNOAȘTERE RECIPROCĂ

A. Întâlnirile/ședințele cu părinții unei clase- sunt prilejuri pentru a informa părinții referitor la modul cum se comportă copilul lor cu ceilalți copii și progresele pe care le înregistrează acesta în timpul activităților. Tot la aceste întâlniri, cadrul didactic responsabil află de la părinți despre problemele cu care aceștia se confruntă și, de cele mai multe ori, le oferă soluții sau le găsesc împreună. Așadar, dialogul dintre cadrul didactic responsabil și părinți este foarte necesar. De exemplu, dacă se constată că mulți copii vin obosiți la școală, cadrul didactic responsabil sugerează părinților să-și culce copiii mai devreme seara, sau să petreacă mai puțin timp la televizor sau calculator.

La rândul lor, părinții sunt informați, de către cadrul didactic responsabil, că la școală copiii beneficiază de un program rațional, echilibrat, alternând activitățile comune cu cele opționale, cele statice cu cele dinamice, timp în care copilul are posibilitatea să asimileze cunoștințe și deprinderi noi și, în același timp, să se destindă. Putem constata că unii părinți sunt prea indulgenți cu copilul lor, nu respectă un program zilnic necesar copilului, nu îi cer acestuia să respecte normele de comportare civilizată în familie, pe stradă, la teatru, în excursie etc. Din acest motiv, acesta ajunge să se comporte la fel și la școală: nu salută, perturbă activitățile – vorbind neîntrebat, este neastâmpărat, agresiv, folosește cuvinte auzite în familie.

Dialogul cadru didactic responsabil-părinte se poate organiza fie individual, prin consultații cu fiecare familie, fie în ședințele organizate cu părinții; partenerii în educația copilului se informează reciproc, ceea ce contribuie atât la buna desfășurare a procesului educațional din școală, cât și la o bună educație în familie. Dialogul deschis, bazat pe încredere reciprocă, necesită timp pentru a fi clădit. Unii părinți, care au avut experiențe negative în cursul propriilor ani de școală, se pot simți intimidati de prezența unor cadre didactice. Alții, care au fost învățați că un cadru didactic responsabil „știe cum e mai bine”, nu pun la îndoială în nici un fel acțiunile acestuia. Este posibil ca și cadrul didactic responsabil, la rândul său, să fi avut experiențe negative cu unii părinți, care au încercat să-i dea lecții despre cum să-și facă meseria. Aceste atitudini sau sentimente pot obstrucționa o bună comunicare.

Talentul și tactul pedagogic al cadrului didactic responsabil este indispensabil dialogului deschis. Când dăm explicații despre activitățile din școală și/sau despre problemele ce pot apărea, este mai bine să o facem în termeni care sunt pe înțelesul părinților, precum și să dăm acestora ocazia de a pune întrebări.

B. Activități practice și educative

Părinții pot fi invitați să participe la excursii, vizite, serbări, aniversări. Aceștia pot fi implicați nu doar în organizarea acestor evenimente, dar pot veni și cu sugestii, propuneri de teme și activități. Aceste evenimente reprezintă oportunități de a asigura o cât mai bună coerență între valorile și practicile educaționale promovate de școală și familie. Fără stabilirea unui sistem unitar de cerințe, colaborarea dintre cei doi factori educaționali va rămâne fără rezultatele scontate.

De asemenea, pot fi organizate expoziții cu vânzare de obiecte. Aceste obiecte se pot realiza în cadrul activităților de educație plastică și practică (lucrări din plastilină, desene, picturi, lucrări cu materiale din natură, colaje). La expoziție pot participa părinți și alte rude ale copiilor. Din

suma provenită din vânzarea acestor obiecte se pot cumpăra materiale și echipamente necesare dotării clasei.

C. Instrumente de culegere a datelor semnificative despre copil

a. Vizitarea școlii de către părinți

Pentru a ajuta familiile să se simtă binevenite în sala de clasă este nevoie de mai mult decât de o simplă notiță scrisă sau de o invitație. Este bine ca asemenea vizite să aibă loc periodic, și nu doar atunci când apar anumite evenimente în activitatea de învățare a copilului sau în comportamentul acestuia. Trebuie să-i ajutăm pe părinți să știe mai multe despre ce este util în dezvoltarea copiilor. Coerența și continuitatea influențelor educaționale din școală și de acasă asigură o dezvoltare sănătoasă a copilului.

Crearea unei atmosfere de încredere reciprocă necesită respect reciproc, care apare în timp. Promovarea participării familiei reprezintă o componentă esențială în educația copiilor, prezentând o serie de avantaje deloc de neglijat.

b. Participarea părinților la activitățile clasei reprezintă un prilej de cunoaștere, dar și un mod de familiarizare cu programul clasei, cu materialele didactice și mijloacele necesare desfășurării activităților, cu conținutul și metodele didactice, cu modul de comunicare și abordare a situațiilor problematice.

Relația părinte-cadru didactic responsabil contribuie la constituirea unor relații pozitive între familie și școală, la o coerență a practicilor educaționale și a cerințelor referitoare la copil. Astfel, părinții devin parteneri în educație, valorificând informațiile cu privire la scopul programului educativ la care participă copilul lor, cunoscând progresele făcute de copil și identificând modalitățile optime prin care ar trebui sprijinit acesta.

c. Comunicarea cu familia

În pedagogia tradițională, această temă e tratată sub denumirea de „colaborare dintre școală și familie”. În prezent, dimensiunile acestei relații sunt mai cuprinzătoare, datorită extinderii conceptului de colaborare către comunicare prin cooperare, și mai nou, prin conceptul de parteneriat, care le cuprinde pe toate și în plus, exprimă o abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative, în sensul implicării active și valorizării experienței și statutului fiecărui actor, în egală măsură. Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare efektivă și eficientă, o unitate de cerințe și de acțiune, având în vedere interesul copilului. Rolul cadrului didactic responsabil este de a discuta cu părinții, de a stimula comunicarea permanentă cu aceștia, de a informa membrii familiei cu privire la nevoile psihice și motrice ale copiilor, de a-i orienta către cunoașterea activităților din școală și de a obține sprijinul acestora pentru desfășurarea cât mai eficientă a acestor activități.

Strategii de comunicare formală:

□ **Întâlniri cu comitetul de părinți.** Comitetul de părinți se alege la începutul fiecărui an școlar, în prima ședință cu părinții. Rolul acestuia este de a-i mobiliza pe toți părinții în vederea participării la diferite acțiuni inițiate de către cadrul didactic responsabil la nivelul clasei sau școlii, de a-i angrena în rezolvarea unor probleme social-gospodărești.

□ Rapoartele periodice pot prezenta rezultatele obținute în cadrul diverselor proiecte sau acțiuni de tipul: „Festivalul copiilor”, „Colorăm și învățăm!”, „Serbările iernii” etc.

□ Analiza portofoliilor cu lucrări ale copiilor.

Părinții pot primi informații despre copii și pot vedea diferite obiecte pe care aceștia le-au realizat în cadrul activităților desfășurate în școală.

Strategii de comunicare informală:

□ Corespondența scrisă cu părinții:

Scrisorile reprezintă o modalitate formală de comunicare cu familiile. Acestea se pot trimite ori de câte ori este nevoie. Trimițând acasă o scrisoare prin copil vă asigurați că familia este informată în mod adecvat. Conținutul și tonul scrisorilor poate varia. Cadrul didactic responsabil poate utiliza scrisoarea de înștiințare, pentru a descrie activități și evenimente din școală și pentru a sugera modalități de aprofundare a acestor activități acasă. Scrisorile de înștiințare trebuie să fie scurte și lizibile. Este mai eficient să trimiteți scrisori scurte în mod frecvent, decât scrisori lungi la intervale mai rare. Notițe și observații trimise la domiciliu de cadrul didactic responsabil, incluzând detalii despre activitățile preferate de copil. Scurte mesaje scrise

Avizierul pentru anunțuri

Avizierele reprezintă o modalitate prin care se comunică informații familiilor într-o manieră informală. Informațiile de pe avizier pot fi adresate direct anumitor părinți. Acestea pot fi: anunțuri ale diverselor întruniri, bilețele cu note despre comportamentul copilului sau alte aspecte importante. Se pot prezenta și informații legate de activitățile petrecute în școală, produse artistice ale copiilor, povestiri despre excursiile făcute sau fotografii cu membrii familiilor din care provin copiii

Alegerea unei „zile a părinților”, când aceștia sunt pentru câteva ore, copii. Părinții aleg, împreună cu copiii, activitățile pe care le vor desfășura în ziua respectivă. Astfel, ei desenează, modelează, construiesc, realizează colaje etc. La sfârșit, părinții povestesc cum au lucrat împreună cu copiii și ce impresii au. Copiii se simt mândri și fericiți arătând părinților cum se joacă și cum lucrează ei în școală.

Bibliografie:

Gardner, Howard. (2006). Inteligențe multiple. Noi orizonturi. București: Editura Sigma.

Marcus, Stroe. (coord.). (1999). Competența didactică (perspectiva psihologică), București: Editura ALL.

Neacșu, Ioan. (1999). Instruire și învățare. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Păun, Emil. (2001). Școala, abordare sociopedagogică. Iași: Editura Polirom..

Șchiopu, Ursula, Verza, Emil. (1997). Psihologia vârstelor. București: Editura Didactică și Pedagogică.